

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Forandringer i Lov af 1ste April 1871 indeholdende nogle Bestemmelser angaaende Sagten og Fredning af visse nyttige Dyr §§ 11 og 12.

(Lovforslaget findes i Tillæg C).

Judenrigsministeren (Steel): Dette lille Lovforslag, der ligeledes er indbragt ved privat Initiativ i det andet Thing, tilsigter at tilvejebringe en større Beskyttelse for Bevarelsen af visse Arter Vildt her i Landet, end der for Diebliffet eksisterer, idet man deri har foreslaaet Indstrænkninger i Sagttiden for Hare, Agerhøns og Urugle. Det er en bekendt Sag, at Antallet af navnlig dette Vildt efterhaanden aftager betydeligt, og at det paa flere Steder synes at skulle forsvinde. Det er derfor, man har villet søge Beskyttelse for det ved at indstrænke Sagttiden, navnlig til saadan Narstid, der ikke gjør det's Esterstræben altsfor ødelæggende. Det er især i Vintertiden, navnlig i Snevintre, at der nedlægges en ganske uforholdsmæssig Mængde Vildt, som desuden paa den Tid er overmaade lidet skiftet til menneskelig Jøde. Vi faae i afsvigte Vinter et meget stort Antal udhungrede Agerhøns blive salbudne her i Byen, som ikke kunde være til Behagelighed for Nogen. Det Samme gjaldt om Haverne, som ogsaa paa den Tid overordentlig ofte ere i en meget daarlig Tilstand, og der er ganske vist under saadanne Forhold ikke Anledning til hensynsløst at nedlægge dem. Der har i det andet Thing været nogen Meningsforskjel om, hvorvidt man havde i Lovforslaget truffet den rette Begrænsning af Tiden, hvori Sagten tør udøves. Der har i det andet Thing været fremsat Ændringsforslag, der gik ud paa at fastsatte en fælles Tidsgrænse for Begyndelsen af Sagttiden for Hare og Agerhøns, nemlig den 12te September, medens Lovforslaget lader Sagttiden begynde for Hare den 1ste Oktober og for Agerhøns den 12te September. Ændringsforslaget blev motiveret ved Hensynet til, at Sagtelkere, der begynde Sagten den 12te September, vanskeligt vilde kunne modstaa Fristelsen til ogsaa at nedlægge Hare, og at en fælles Tidsbestemmelse for Hare og Høns forekom ønskelig. Jeg har ikke troet, at disse Grunde vare af nogen væsentlig Betydning, hvorimod jeg har ment, at det havde stor Nytte at fjerne Haverne en 14 Dages Tid længere Frist, idet der paa den omhandlede Tid er en meget stor Mængde ikke udvogene Harekillinger, som med for stor Lethed kunne nedlægges. Naar Søgerne komme ud den 12te September, ere de efter den lange Faste noget opsatte paa at nedlægge Alt, hvad de træffe paa, og det gaar da ud over, saavel hvad der ikke bør skydes, som over, hvad der

bør skydes. Jeg finder det derfor meget nyttigt, at der sættes en anden Tid for Haverne, saaledes at Sagtrusen kan have sat sig lidt, før Sagttiden aabnes for deres Bedkommende. Det fremsatte Ændringsforslag blev ogsaa taget tilbage. Jeg tror altsaa at burde tilraade det høie Thing at vedtage de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder. Der indeholdes ogsaa deri Regler, hvorved der tages Hensyn til Sagtbestemmelserne i de nordiske Nabolande, idet Salg af Vildt fra Sverrig og Norge forbydes paa de Løder, hvor det ikke maa nedlægges der. For Sverrigs Bedkommende falder Salgstiden ikke ganske sammen med Ophøret af Sagttiden; men det er anført for mig fra paalidelig Kilde, at det fornemmelig er Fuglevildt fra Norge, som her sælges i større Kvantiteter, og at desuden det Fuglevildt, som udføres fra Sverrig, skal være forsynet med et Stempel, og at det saaledes er muligt for de svenske Autoriteter at paase, at saadant Vildt, som ikke Lovligt kan nedlægges, ikke bliver ført ud af Landet. Jeg tror derfor, at der er Anledning til uden Betænkkelighed at vedtage Lovforslaget, som det her foreligger, og dette skal jeg tilraade Thinget.

Brasch: Jeg finder det meget tilfredsstillende, at dette lille Lovforslag er fremkommet. Jeg vil ikke sige, at det er fremkommet betimeligt, thi det var ganske vist meget ønskeligt, om det allerede var kommet et Aar tidligere. Det er jo nemlig en Erfaring, vi Alle have gjort, at den sidste Vinter har været i høi Grad ødelæggende for Agerhøns og Hare. Det har været Tilfældet i den Grad, at naar jeg kunde gjennemføre, hvad jeg ønskede, vilde jeg arbejde hen til, at disse Dyr maatte blive fredede et helt Aar. Der er imidlertid Intet at opnaa i Retning heraf, og jeg skal derfor ikke insistere derpaa. Naar det hedder i Lovforslaget, at Urugle skulle være fuldstændigt fredede, saa kommer denne Bestemmelse vist noget for sent, thi efter den Erfaring, jeg har, og efter hvad jeg rundt om har hørt, er denne Fuglearart vistnok saa at sige fuldstændigt uddød her. Man har sagt mig, at der er ikke halvtredsindstyve Urugle i det ganske Land, og jeg, som fjender en Egn, der har været overordentlig rig paa Urugle, veed, at de findes ikke mere der. Jeg siger altsaa, at jeg finder det overordentlig tilfredsstillende, at Lovforslaget er fremkommet, og efter den i Forhold til Lovforslagets Størrelse meget omfattende Drøftelse, som det har faaet i det andet Thing, skal jeg ikke foreslaa nogen Ændring i Lovforslaget, men tillade mig at anbefale det til Vedtagelse uforandret.

Clausager: Jeg har ikke Noget imod, at Fredningstiden for det i Lovforslaget omtalte Vildt udvides noget, men jeg finder det mindre heldigt, at Fredningstiden bliver forskjellig for de